

ИВАН ВАЗОВ
БОЙНОТО ПОЛЕ ПРИ
СЛИВНИЦА
ПОСЕТЕНО НА 10 НОЕМВРИ
1885

chitanka.info

I

*Елате с мен погледайте
туй ново поле бойно.
Гърмежът му света смути —
а днес е тъй спокойно!*

*Тук Сливница е страшната —
димът се още вее.
Тук два народа сбиха се,
две сили, две идеи;*

*тук цяло едно бъдеще
на жребия фърли се,
и нова слава блъскава
вселената здрависа.*

II

*О, Сливнице орисана,
о, ново Термопили,
из твоя гръм възкръснаха
велики, млади сили,*

*що тайно пет столетия
нараставали у нази,
и — геният войнишкият
на старите витязи.*

*Сега разбрах, Българио,
историята твоя,
войните ти вековните,
полбта ти към боя,*

*когато синовете ти,
юнаци безпокойни,
от Олимп до Карпатите*

*поля търсили бойни,
и клатяли престолите
до самите основи —
и днеска ти смущаваш ги
със силите си нови!*

*И твойто име честното,
тъй дълго клеветено,
самата завист кървава
прославя възхитено.*

III

*Убиецо, о, Каине
славянски вероломни,
по-черно злодеяние
вселената не помни!*

*Защо запали огъня
на таз борба проклета,
та с кръв обагри нашите
балкани и полета?*

*И брат въз брата дигна ти,
опълчи два народа
с един завет и бъдеще,
родени за свобода?*

*Но де са твойте пълчища?
Къде си ти, Милане?
Бегахте вий — и твоето
безчестното послане,*

*и гордите ти сънища,
и злост неблагородна,
и черният ти план против
земята ни свободна,*

*и лаврите бълнувани —
тук всичко се погребе:
бегахте, и отнесохте
едина срам със себе!*

*О, български солдатино,
ела да те прегърна!
Пред твоя щик геройския
съдбата гръб обърна.*

*На твойта вяра българска,
на твойта мищца здрава,
на твоя дух юнашкия
дължи се тая слава.*

*Вселената покъртена
поклона си ти прати:
днес друга Шипка кървава —
по-страшна — издържа ти!*

IV
*Хей Сливнице, хей Сливнице,
не си веч просто слово.
Историо, разкривай се,
впиши туй име ново.*

*Впиши го и предавай го,
кат бляскаво наследье,
на всички поколения
и векове напреде —*

*със Гредетин жестокия
и с Перущица мрачна,
с Загората трагичната
и с Шипката юначна.*

*Та в хижите, в Балканите,
от Дрин до Черно море,
за славата на нашите
герои да говори.*

*Приятели и врагове
еднакво то да стряска,
в съдбите на България,
кат слънце то да бляска.*

V
*Рътлините заглъхнали,
немеят гробовете,
редутите умислени
венчават върховете.*

*Рояци черни гарвани
чернеят се в браздите.
Борците са отишли веч
във гроба... ил в борбите...*

*Мълчанье пълно. Всичко е
безжизнено, безмлъвно,
небето сиво есенно
поглежда хладнокръвно,*

*и Сливница гръмовната
дълбоко, мирно спава
с гробовете си вчераши
и с вечната си слава!*

Ноември 1885

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.